

Sesijas dokuments

A8-0327/2018

15.10.2018

ZIŅOJUMS

par ES attīstības palīdzību izglītības jomā
(2018/2081(INI))

Attīstības komiteja

Referents: *Vincent Peillon*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	11
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA	12

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par ES attīstības palīdzību izglītības jomā (2018/2081(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas (*UDHR*) 26. pantu, saskaņā ar kuru “[k]atram cilvēkam ir tiesības uz izglītību. Izglītībai, vismaz sākumizglītībai un pamatzglītībai, ir jābūt bez maksas”,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 25. septembrī pieņemto dokumentu “Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam”, kurā atzīts, ka taisnīgums, iekļaušana un dzimumu līdztiesība ir nedalāmi saistīti ar tiesībām uz izglītību visiem,
- ņemot vērā ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM) un jo īpaši 4. mērķi, proti, visām personām nodrošināt vienlīdzīgas iespējas saņemt kvalitatīvu izglītību un sekmēt visu personu mūžizglītības iespējas, kā arī Inčonas deklarāciju un rīcības satvaru 4. ilgtspējīgas attīstības mērķa īstenošanai, kas paredz, ka dzimumu līdztiesība nav nošķirama no visiem paredzētām tiesībām uz izglītību;
- ņemot vērā ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas ieteikumu Nr. 36 (2017) par meiteņu un sieviešu tiesībām uz izglītību,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 27. jūlijā pieņemto Adisabebas rīcības programmu par attīstības finansēšanu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Cilvēktiesību padomes 2017. gada 22. jūnija Rezolūciju Nr. 35/L2 “Tiesības uz izglītību: turpmākie pasākumi saistībā ar Padomes Rezolūciju Nr. 8/4 par cilvēktiesībām”,
- ņemot vērā Komisijas 2002. gada paziņojumu “Izglītība un apmācība nabadzības samazināšanas nolūkā jaunattīstības valstīs” (COM(2002)0116),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada darba dokumentu par plašāku un labāku izglītību jaunattīstības valstīs “More and Better Education in Developing Countries” (SEC(2010)0121),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada paziņojumu par izglītību ārkārtas situācijās un ieilgušu krīžu gadījumos (COM(2018)0304),
- ņemot vērā Šarluvā G7 2018. gada 9. jūnijā pieņemto deklarāciju par augstas kvalitātes izglītību meitenēm, pusaugu meitenēm un sievietēm jaunattīstības valstīs,
- ņemot vērā Eiropas Konsensu attīstības jomā un Eiropas Savienības rīcības kodeksu attiecībā uz darbu dalīšanu attīstības politikas jomā (COM(2007)0072),
- ņemot vērā 2018. gada 31. maija rezolūciju par kopīgā dienestu darba dokumenta (SWD(2015)0182) “Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana

sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā” (SWD(2015)0182) īstenošanu¹,

- ņemot vērā 2018. gada 17. aprīļa rezolūciju par jaunattīstības valstu parāda atmaksājamības uzlabošanu²,
 - ņemot vērā *UNESCO* 2017. gadā publicēto globālo novērošanas ziņojumu *Rendre des comptes en matière d'éducation: tenir nos engagements* (“Atbildība izglītības jomā: mūsu saistību izpilde”),
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A8-0327/2018),
- A. tā kā izglītība ir daļa no cilvēka pamattiesībām, un tai ir būtiska nozīme visu IAM īstenošanā; tā kā izglītība kavē nabadzības nodošanu no paaudzes paaudzē, un tā kā tai ir būtiska nozīme dzimumu līdztiesības nodrošināšanā un sieviešu tiesību nostiprināšanā; tā kā tiesības, kas jāievēro izglītības jomā, neietver tikai aritmētisku vienlīdzību, bet paredz īstenas dzimumu līdztiesības veicināšanu izglītībā un ar tās palīdzību;
- B. tā kā pēdējais Komisijas ziņojums par izglītību jaunattīstības valstīs tika sagatavots 2002. gadā un atjaunināts tikai 2010. gadā ar darba dokumentu;
- C. tā kā 2009. gadā palīdzība izglītībai veidoja 8,3 % no kopējās attīstības palīdzības; tā kā 2015. gadā šī daļa samazinājās līdz 6,2 %; tā kā attiecībā uz Savienību un tās dalībvalstīm šī daļa tajā pašā laikposmā samazinājās no 11 % līdz 7,6 %;
- D. tā kā Savienības un tās dalībvalstu palīdzība pamatizglītībai no 2009. gada līdz 2015. gadam ir samazinājusies par 33,9 %, proti, vairāk nekā izglītībai kopumā sniegtā palīdzība (15,2 %);
- E. tā kā 2015. gadā 264 miljoni pamatskolas un vidusskolas vecuma bērnu un jauniešu neapmeklēja skolu;
- F. tā kā 2017. gada beigās pasaulē bija vairāk nekā 25,4 miljoni bēgļu, no kuriem 7,4 miljoni bija pamatskolas vecuma bērni, no kuriem 4 miljoniem nebija pieejama nekāda veida pamatizglītība; tā kā nestabilitātes un konfliktu skartajās valstīs meiteņu, kuras neapmeklē pamatskolu, ir par 37 % vairāk nekā zēnu, savukārt attiecībā uz jauniešiem pastāvošais vidusskolas neapmeklēšanas risks ir gandrīz par 90 % lielāks salīdzinājumā ar jauniešiem konfliktu neskartajās valstīs;
- G. tā kā 2017. gada ziņojumā par ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem ir norādīts, ka 2011. gadā Subsahāras Āfrikā tikai aptuveni vienai ceturtdaļai skolu bija pieejama elektroenerģija un mazāk nekā pusei bija pieejams dzeramais ūdens; tā kā Subsahāras Āfrikā gan pamatizglītības, gan vidējās izglītības līmenī ir viszemākais kvalificētu skolotāju īpatsvars;

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0239.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0104.

- H. tā kā iepriekš atbalsts izglītībai jaunattīstības valstīs bija pārāk daudz vērsts uz reģistrēto izglītojamo skaitu, nevis uz sniegtās izglītības kvalitāti; tā kā 4. IAM ir vērsts uz to, lai līdz 2030. gadam visām personām nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas saņemt kvalitatīvu izglītību;
- I. tā kā daži jaunattīstības valstu uzņēmumi saskaras ar grūtībām, lai atrastu darbaspēku, kuru kvalifikācija atbilstu viņu vajadzībām;
- J. tā kā kopš 2016. gada īstenotie centieni, kas ir atzinīgi vērtējami, tomēr nebija pietiekami, lai paveiktu iekavēto darbu, un tādēļ tie laika gaitā ir jāturpina un jāpastiprina;
- K. tā kā, pamatojoties uz *UNESCO* sniegto informāciju, atbalsts izglītībai, kas paredzēts valstīm ar zemiem un vidēji zemiem ienākumiem, būtu jāpalielina sešas reizes, lai līdz 2030. gadam sasniegtu 4. IAM; tā kā saskaņā ar Starptautiskās komisijas vispasaules izglītības iespēju finansēšanas jautājumos datiem 2030. gadā palīdzībai izglītības jomā ir jāsasniedz 89 miljardi USD, salīdzinot ar pašreizējo summu 12 miljardu USD apmērā,

Izglītība kā attīstības jomas prioritāte

1. pauž pārliecību, ka palīdzībai izglītības jomā ir jābūt prioritātei ne tikai tādēļ, ka tiesības uz izglītību ir pamattiesības, bet arī tādēļ, ka izglītība būtiski ietekmē citu IAM īstenošanu: ekonomikas attīstību un nevienlīdzības mazināšanu, dzimumu līdztiesību, pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu meitenēm un sievietēm, personu ar invaliditāti sociālo iekļaušanu, veselību, demokrātiju, tiesiskumu un konfliktu novēršanu;
2. tādēļ pauž nožēlu par to, ka palīdzība izglītībai nav viena no starptautisko līdzekļu devēju prioritātēm; mudina izglītībai piešķirt centrālu lomu Eiropas Savienības un tās dalībvalstu attīstības politikā;
3. atzīst, ka 4. IAM īstenošanai ir nepieciešami apjomīgi ieguldījumi izglītības sistēmās; apstiprina — lai gan jaunattīstības valstis būs galvenokārt atbildīgas par šo ieguldījumu nodrošināšanu, starptautiskā palīdzība arī turpmāk būs nepieciešama, lai novērstu finansējuma trūkumu;
4. aicina Komisiju atjaunināt tās 2002. gada paziņojumu par izglītību un mācībām saistībā ar cīņu pret nabadzību jaunattīstības valstīs, kā arī tās 2010. gada darba dokumentu; norāda, ka jaunajā paziņojumā būs jāplāno, kā līdz 2030. gadam īstenot 4. IAM;
5. prasa Savienībai un tās dalībvalstīm līdz 2024. gadam izglītībai atvēlēt 10 % to oficiālās attīstības palīdzības, bet 2030. gadā — 15 %;
6. atgādina, ka nepieciešamā jaunattīstības valstu centienu pastiprināšana, lai veicinātu taisnīgas nodokļu sistēmas un apkarotu nelikumīgas finanšu plūsmas, un nepieciešamais oficiālās attīstības palīdzības palielinājums nebūs pietiekams, lai novērstu finansējuma trūkumu; tādēļ prasa radīt novatoriskus finansēšanas instrumentus, kuriem ir sviras efekts un kuri ir saskaņoti ar pašreizējiem finansēšanas mehānismiem un iniciatīvām, lai stiprinātu valstu izglītības sistēmas;
7. ar interesi seko līdzi Starptautiskās komisijas vispasaules izglītības iespēju finansēšanas

jautājumos priekšlikumam par to, lai izveidotu starptautisku izglītības finansēšanas instrumentu (*IFFE*), ar nosacījumu, ka tas patiesi papildinās, nevis aizstās pašreizējos centienus; uzskata, ka šī iniciatīva būtu jāīsteno sinerģijā ar Globālās partnerības izglītības jomā darbību; norāda — pirms jebkāda finansējuma piešķiršanas, īpaša uzmanība būtu jāpievērš atbilstīgo valstu kredībspējai;

8. norāda, ka mērķis, kas paredz 20 % Savienības oficiālās attīstības palīdzības veltīt sociālajai iekļaušanai un cilvēces attīstībai un attiecas uz sociālajiem pamatpakalpojumiem, tostarp veselību un izglītību, ir neprecīzs uz neļauj veikt pienācīgu izdevumu uzraudzību; prasa nākamajā daudzgadu finanšu shēmā iekļaut skaitļos izteiktus mērķus;

Prioritāšu īstenošana

9. atgādina, ka pamatzināšanu, tostarp digitālo prasmju, apgūšana ir priekšnoteikums prasmju pilnveidei un ievadīšanai profesionālajā dzīvē, meiteņu izglītība ir viens no galvenajiem līdzekļiem IAM īstenošanai, veselībai un labklājībai, kā arī mierīgas sabiedrības veidošanai, un ka vismazāk attīstītās valstis ir visvairāk pakļautas finansējuma trūcumam, lai gan ieguldījumi tajās rada vislielākos ieguvumus cilvēkiem, sabiedrībai, ekonomikai un veselībai;
10. atgādina, ka iespēju došana neaizsargātām grupām ir būtiska, lai izskaustu nabadzību; prasa, lai visām personām neatkarīgi no dzimuma, etniskās piederības, valodas, reliģijas, politiskajiem vai citiem uzskatiem, kā arī personām ar invaliditāti, migrantiem un pirmiedzīvotājiem būtu pieejamas iekļaujošas un vienlīdzīgas mūžilgas izglītības un apmācības iespējas;
11. tādēļ uzskata, ka Savienības palīdzībai izglītības jomā vispirms ir jāatbilst divām prioritātēm: prioritārā kārtā pievērsties kvalitatīvai un iekļaujošai pamatzglītībai un sniegt pastiprinātu palīdzību VAV;
12. jo īpaši uzsver 4.1. IAM, kas paredz visiem bez maksas pieejamu un kvalitatīvu 12 gadu ilgu pamatzglītības un vidējās izglītības ciklu; atkārtoti norāda, ka tam vajadzētu būt svarīgam Āfrikas un ES partnerattiecību pilāram atbilstīgi stratēģiskajām prioritātēm, par kurām vienojās 2017. gada Eiropas Savienības un Āfrikas Savienības augstākā līmeņa sanāksmē; norāda, ka bezmaksas principam ir jāattiecas ne tikai uz skološanu, bet arī uz saistītajiem slēptajiem izdevumiem, piemēram, skolas piederumiem, transportu un uzturu; uzskata, ka valstīm būtu jāparedz stipendiju shēmas, lai visnelabvēlīgākajā situācijā esošie bērni varētu iegūt izglītību; atgādina, ka ir svarīgi nodrošināt vecāku plurālismu un izvēles brīvību; tomēr prasa Eiropas Savienībai un dalībvalstīm saskaņā ar 4.1. IAM un Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 26. pantu nesniegt oficiālās attīstības palīdzību, lai atbalstītu komerciālas privātās izglītības iestādes, kuras neievēro Savienības principus un vērtības;
13. aicina Savienību un dalībvalstis līdz 2030. gadam pamatzglītībai atvēlēt vismaz pusi no savas izglītības mērķiem paredzētās palīdzības;
14. prasa arī, lai vismaz 40 % Savienības un dalībvalstu palīdzības, kas paredzēta izglītībai, tiktu novirzīti VAV;

15. prasa, lai īpaša uzmanība tiktu veltīta meiteņu un zēnu vienlīdzības nodrošināšanai skolās, kas ir būtiska ilgtspējīgai attīstībai, un principam, kas paredz, ka neviens nedrīkst tikt atstāts novārtā; prasa Savienībai veicināt iekļaujošu un kvalitatīvu izglītību, lai novērstu šķēršļus, kas apgrūtina meiteņu piekļuvi izglītībai, viņu līdzdalību skolā un tās pabeigšanu; atgādina par mērķi, kas paredz līdz 2020. gadam nodrošināt to, lai 85 % Eiropas Savienības jauno programmu dzimumu līdztiesība tiktu noteikta par pamatmērķi vai būtisku mērķi; visbeidzot prasa sniegt atbalstu tādu izglītības sistēmu izstrādei, kas atbilst studentu ar invaliditāti un citu minoritāšu, kā arī neaizsargāto grupu vajadzībām, ņemot vērā vietējās īpatnības;
16. atzinīgi vērtē Komisijas pieņemto paziņojumu par izglītību ārkārtas situācijās un ieilgušu krīžu gadījumos un mērķi, kas paredz no 2019. gada 10 % no Savienības humānās palīdzības atvēlēt izglītībai;
17. atgādina, ka bēgļu vai pārvietoto personu bērnu izglītība jau sākotnēji ir jāuzskata par prioritāti; uzsver to, cik svarīgi ir atbalstīt valstis, kuras ir skārušas nestabilitāte un konflikti, lai stiprinātu to sistēmu izturētspēju un nodrošinātu bēgļu un valsts iekšienē pārvietoto personu bērniem un jauniešiem un to uzņēmējām kopienām piekļuvi kvalitatīvai izglītībai, tostarp vidējai izglītībai;
18. uzsver, ka ir nepieciešama integrētāka, visas ieinteresētās personas iekļaujoša, ātrāka, sistemātiskāka un efektīvāka pieeja, lai nodrošinātu izglītības vajadzības ārkārtas situācijās, saskaņā ar principu, kas paredz saikni starp ārkārtas atbalstu, rehabilitāciju un attīstību;
19. norāda, ka dažas mērķa valstis nespēj vai nevēlas apmierināt iedzīvotāju pamatvajadzības, tostarp viņu izglītības vajadzības; prasa apzināt vispiemērotāko pilsoniskās sabiedrības partneri un stiprināt un paplašināt NVO un citu dalībnieku šajā jomā īstenoto labo praksi;
20. atkārtoti norāda uz vidējās, tehniskās un profesionālās izglītības nozīmīgumu jauniešu nodarbināmībā un ilgtspējīgā attīstībā; uzskata, ka profesionālajai izglītībai ir jārada pienācīgas kvalitātes darbvietas, jābūt vērstai uz valsts attīstības vajadzībām un uzņēmumu vajadzībām, nodrošinot tās koordinēšanu ar uzņēmumiem un to, ka uzņēmumi to pēc iespējas finansē; vērs uzmanību uz projektiem, kas veido saikni starp privāto sektoru un mācību centriem, un aicina Komisiju izvērtēt, kā finansiāli atbalstīt šādu iniciatīvu izstrādi; norāda, ka, lai sasniegtu šos mērķus, varētu mobilizēt Savienības ārējo investīciju plānu, un prasa, lai šīs jomas plānošanā un īstenošanā tiktu nodrošināta pilsoniskās sabiedrības organizāciju (PSO) stratēģiska līdzdalība;
21. pauž bažas par vērojamo intelektuālā darbaspēka emigrāciju; norāda, ka dažas dalībvalstis vairāk nekā pusi sava izglītībai paredzētā atbalsta izlieto to teritorijā nodrošināto mācību izdevumiem; norāda, ka izglītības atbalsta palielinājumam būs jāsamazina šī proporcija; aicina dalībvalstis izpētīt un izmantot paraugpraksi un pieredzi, piemēram, akadēmisko un profesionālo apmaiņu; uzskata, ka vairākkārtējas ieceļošanas vīzas ļautu šiem studentiem papildināt savas zināšanas un veicinātu cirkulāro mobilitāti; aicina vienlaikus ieviest stimulus vai pasākumus, kas mudinātu studentus pēc atgriešanās noteiktu minimālu laikposmu strādāt savas izcelsmes valsts tautsaimniecības nozarē vai valsts sektorā, lai viņu gūtās zināšanas galvenokārt sniegtu labumu partnervalstīm;

22. norāda, ka mācīšanas kvalitātei ir būtiska nozīme mācību procesā; ar bažām norāda, ka skolotāju apmācības kvalitāte un pieejamība joprojām ir nopietna problēma, jo īpaši Subsahāras Āfrikā; prasa īstenot centienus attiecībā uz skolotāju sākotnējo izglītību un tālākizglītību, īpašu uzmanību pievēršot zināšanām un pedagoģiskajām prasmēm, kā arī viņu darbā pieņemšanas, atalgojuma un darba apstākļiem, lai cita starpā rosinātu viņus turpināt darbu savā profesijā un nodot savas zināšanas nākamajām paaudzēm; prasa īstenot vairāk programmu, kas paredz skolotāju apmaiņu starp jaunattīstības valstīm un ES dalībvalstīm, piemēram, izmantojot programmu “*Erasmus +*”;
23. norāda uz lielajiem ieguldījumiem, kas nepieciešami skolu infrastruktūrai, tehniskajam nodrošinājumam un aprīkojumam, jo īpaši lauku apvidos vai nepietiekami apdzīvotās teritorijās, lai visiem bez diskriminācijas nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai;
24. uzsver jauno tehnoloģiju nozīmīgumu, lai uzlabotu izglītības pieejamību un kvalitāti, jo īpaši zināšanu izplatīšanai, apmācībai, pedagoģijai un skolotāju attīstībai, kā arī iestāžu pārvaldībai; uzsver to, ka jāizmanto digitālās pārejas sniegtā iespēja, lai nodrošinātu, ka jaunattīstības valstīs tiek nodrošinātas mūsdienīgas zināšanas un mācīšanas metodes; vērš uzmanību uz to, ka ar šīm jaunajām tehnoloģijām ir jāatbalsta izglītības centieni, nevis jāaizstāj tie, pazeminot pedagoģiskos standartus; aicina labāk novērtēt tehnoloģisko ieguldījumu ietekmi uz mācīšanās rezultātiem; uzsver digitālo prasmju pilnveidi, lai veicinātu pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm un meitenēm;
25. prasa pielikt lielākas pūles digitālās atstumtības problēmu risināšanā, izmantojot izglītību un apmācību digitālo pamatprasmju jomā un IKT izmantošanas veicināšanai paredzētas iniciatīvas; prasa cita starpā iekļaut digitālo pratību jaunattīstības valstu skolu mācību programmās visos izglītības līmeņos, lai skolēni varētu iegūt prasmes, kas vajadzīgas, lai uzlabotu piekļuvi informācijai;
26. norāda, ka izglītībai ir jānodrošina nākamajai paaudzei iespēja dzīvot pilnībā produktīvu dzīvi pasaulē, kas ir izmainīta robotizācijas un automatizācijas rezultātā; uzskata — lai apmierinātu gan darba meklētāju, gan uzņēmumu vēlmes, pieejamajām mācībām jābūt patiesi profesionālām un šā mērķa sasniegšanai nevajadzētu izslēgt partnerattiecības ar privāto sektoru profesionālās izglītības jomā; šajā sakarībā uzsver prasmju un elastīguma, kā arī dzīves iemaņu un sociālo prasmju nozīmīgumu izglītībā; pauž pārliecību, ka papildus skolām, kas sniedz teorētiskas zināšanas, bērniem jāapgūst domāšanas iemaņas, lai spētu diskutēt, radošās prasmes, lai spētu idejas pārvērst darbībā, kā arī jāspēj mācīties visa mūža garumā;
27. uzsver saikni starp izglītību un veselību; norāda, ka medicīna skolās un veselības izglītība ne tikai veicina mācīšanos, bet arī ir veids, kā sasniegt plašu sabiedrības daļu; prasa ieviest visaptverošu un integrētu pieeju meiteņu un zēnu dzimumaudzināšanai, risinot tādus ar veselību saistītus jautājumus kā HIV, ģimenes plānošana un grūtniecība, kā arī veicinot plašāku mērķu sasniegšanu, piemēram, uzlabojot meiteņu piekļuvi izglītībai; norāda uz aprūpes pakalpojumu sniedzēju nozīmīgumu attiecībā uz psihosociālo atbalstu, jo īpaši konfliktu skartajās valstīs, nolūkā uzlabot mazu bērnu noturību;
28. mudina valstis saskaņā ar 4.2. IAM vismaz vienu pirmsskolas izglītības gadu nodrošināt bez maksas;

29. atkārtoti norāda, ka kvalitatīvu izglītību var nodrošināt tikai labvēlīgā vidē, cita starpā iesaistot vecākus, ņemot vērā uztura aspektus un drošību, kā arī elektroenerģijas, ūdens un atbilstīgu sanitāro iekārtu pieejamību, lai zēni un meitenes varētu gūt īstenu labumu no skolas un lai palielinātu absolvēšanas rādītājus, jo īpaši pamatskolā;

Palīdzības kvalitātes uzlabošana

30. uzskata, ka izglītības — tostarp nevalstisku struktūru sniegtās izglītības — sistēmu izvērtēšana, novērtējot mācīšanas kvalitāti un mācību rezultātus, ir viens no priekšnoteikumiem jebkādi palīdzības efektivitātes uzlabošanai; aicina Komisiju un dalībvalstis finansēt pētniecību, datu apkopošanu un uzticamus, tehniskus un nediskriminējošus neatkarīgus novērtēšanas rīkus;
31. uzskata, ka ir svarīgi uzlabot līdzekļu devēju koordināciju vietējās izglītības grupās, novēršot dublēšanos vai pat situācijas, kurās palīdzības pasākumi ir nesaderīgi; prasa dalībvalstīm sistemātiskāk izmantot kopīgu plānošanu un deleģēšanu; atgādina, ka attīstības palīdzība nedrīkst kalpot ietekmes stratēģijas vajadzībām;
32. uzsver, ka valdībām ir jānodrošina savu iedzīvotāju tiesības uz izglītību; tādēļ norāda, ka visos līmeņos ir jānodrošina atbildīgo personu iespējas nodrošināt pakalpojumus visiem un izveidot valsts izglītības iestādes, stratēģijas un plānus, kas būtu taisnīgi, pieejami un nediskriminējoši, nosakot īstenu līdztatbildību, un kas būtu izveidoti, balstoties uz būtisku apspriešanos ar galvenajām ieinteresētajām personām, tostarp pilsonisko sabiedrību, un viņu stratēģisku līdzdalību, paredzot konkrētus mērķus un uzraudzības mehānismus, pastāvīgu novērtēšanu un inspekcijas, skaidru un pārredzamu pienākumu noteikšanu un līdzekļu piešķiršanu, kas pakļauta neatkarīgai uzraudzībai; mudina valsts līmenī pieņemt reglamentējošus noteikumus par izglītības pakalpojumu izstrādi un darbību;
33. uzsver palīdzības paredzamību un ar to saistīto partnervalstu līdztatbildību; šajā sakarībā norāda, ka budžeta atbalsts un daudzpusējo organizāciju sniegtais atbalsts vislabāk nodrošina šo prasību izpildi;
34. aicina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas piešķirt prioritāti nozaru budžeta atbalstam, paredzot stingrus kritērijus, tostarp labu pārvaldību, un plašas pārbaudes, jo īpaši nolūkā novērst korupciju; atgādina, ka saņēmējas trešās valstis apņemas atlīdzināt maksājumus nopietnu pārkāpumu gadījumā; aicina iesaistīt pilsonisko sabiedrību finansēšanas nolīgumu uzraudzībā; uzsver nepieciešamību ieviest uzraudzības mehānismu, lai varētu pārbaudīt, vai palīdzība attīstības jomā netiek izmantota ļaunprātīgi, un attiecīgi piemērot sankcijas, tostarp pārdalot finanšu resursus, lai palielinātu atbalstu valstīm, kuras īsteno labu praksi šajā jomā;
35. mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt vietējo iestāžu un pilsoniskās sabiedrības organizāciju lomu izglītības atbalsta programmu izstrādē un īstenošanā, tostarp saistībā ar budžeta atbalstu;
36. norāda, ka izglītības jomā daudzpusējās struktūras novirza tikai trešdaļu atbalsta, salīdzinot ar divām trešdaļām veselības jomā; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt finansējumu Globālajai partnerībai izglītības jomā un fondam “Education cannot wait”; uzskata, ka Globālajai partnerībai izglītības jomā tās nākamajā

stratēģiskajā plānā laikposmam pēc 2020. gada būtu jāspēj pagarināt savu plānošanas periodu no 3 līdz 6 gadiem, lai nodrošinātu stabilāku un paredzamāku finansējumu, kas ir īpaši nepieciešams, lai uzlabotu valsts izglītības sistēmas;

o

o o

37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	9.10.2018
Galīgais balsojums	+: 25 -: 0 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Mireille D'Ornano, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Lola Sánchez Caldentey, Eleni Theoharous, Mirja Vehkaperä, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Thierry Cornillet, Ádám Kósa, Cécile Kashetu Kyenge, Florent Marcellési, Paul Rübig, Kathleen Van Brempt
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Krzysztof Hetman, Kati Piri

**ATBILDĪGĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

25	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Thierry Cornillet, Mirja Vehkaperä
ECR	Nirj Deva, Eleni Theocharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey
PPE	Krzysztof Hetman, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Ádám Kósa, Paul Rübig, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Željana Zovko
S&D	Enrique Guerrero Salom, Cécile Kashetu Kyenge, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Kati Piri, Kathleen Van Brempt
Verts/ALE	Maria Heubuch, Florent Marcellesi

0	-

1	0
PPE	Anna Záborská

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas